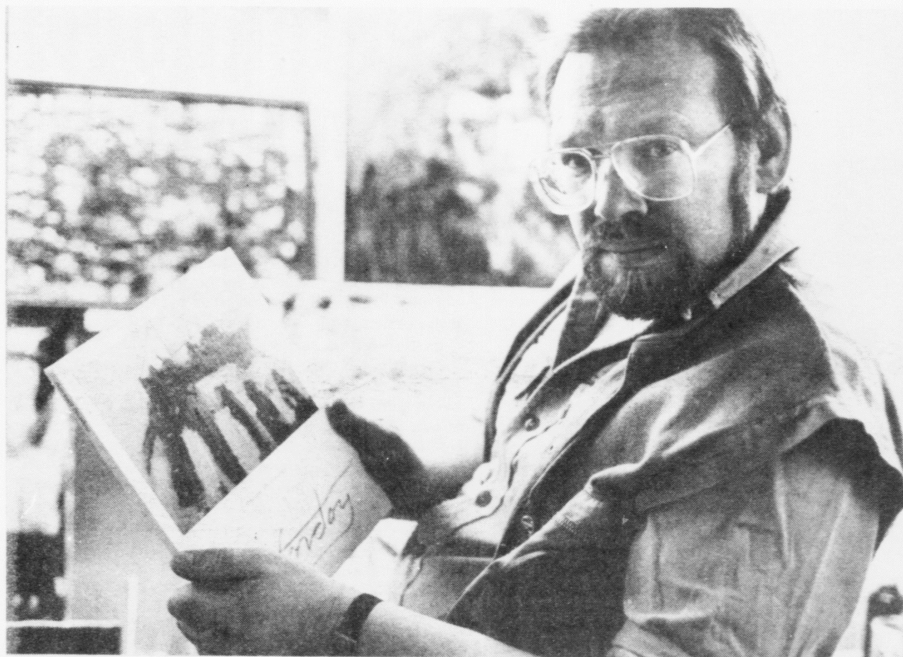




Amariel Norðoy

Hilmar Jan er eitt vrøvl

*- men tað kemst ikki uttan um, at hann hevur gjørt góða
reklamu fyri ólavsoðufamsýningini. Hon hevur sjáldan
verið betur vitjað enn í ár*

3.290 fólk vóru og hugdu at ólavsoðufamsýningini í Norðurlandahúsinum í ár. Tað er meira, enn vanligt er. Tað er eisini meira, enn fyrirreikarnir høvdu væntað. Bert 3.000 skráir vóru prentaðar.

Ein av limunum í úttøkuneyndini, er Amariel Norðoy, málari. Og hann heldur tað nógva umrøðuna vera eina hørðsorsøk til, at so nóg fólk var og hugdi.

- Fyrst var framsýningin umrødd áðrenn hon læt upp, tí fólk vóru ónøgd við úttøkuna. Síðani skrivaði Hilmar Jan eitt ummæli, sum bæði var svínskt og tápuligt, sigur hann.

- Men hóast støðið hevur verið lágt, so er ongin ivi um, at umtalan hevur gjørt, at fólk eru vorðin forvitin, og eru farin at hyggja at, hvat hetta nú er fyri nakað.

Grenj og grenj

Amariel er sera bersøgin, tá vit spyrja hvat hann sigur til ónøgdina, verið hevur í sambandi við úttøkuna.

- Tað er merkiligt, sum summi fólk altíð skulu grenja og grenja inn á tey sum gera nakað, í staðin fyri at gera nakað sjálvi, sigur hann.

- Høvdu tey ónøgd í staðin fyri bara at gera vrøvl nýtt sína orku til at gjørt eina framsýning sjálvi, so hevði nóg verið vunnið.

Amariel vísir á, at tað í øðrum londum er heilt vanligt, at listaverk, sum ikki sleppa við á sensureradar framsýningar, verða sýnd fyri seg á øðrum framsýningum.

- Eingin noktar teimum sum ikki sleppa við á ólavsoðufamsýningina at gera tað sama. Og sjálvur

hevði mær dámað ógvuliga væl, um tað varð gjørt.

Misnýttu ungan mann

Tann ungi maðurin, sum áðrenn framsýningin læt upp var avmyndaður í Sosialinum við einum av sínum vrakaðu málningum, heldur Amariel vera misnýttan.

- Tað er ofta soleiðis, at tá fólk ikki tora at koma fram sjálvi, so fáa tey onkran annan at siga tað, tey hugsa. Soleiðis var í hesum føri. Og tað haldi eg vera sera óheppið.

Ummæli

Tað nógva umrødda ummæli hjá Hilmar Jan heldur Amariel sum sagt vera bæði svínskt, vrøvlut og tápuligt.

Og hann heldur tað vera sjáldan, at góð ummæli eru at siggja.

- Hetta er ein stóru

saknur hjá okkum lista-málarum, sigur hann. Tað var sera stímbrandi at lesa ummæli sum tey ið Karsten Hoydal skrivaði í síni tíð. Men tey siggjast sjáldan longur.

- Fyri at eitt ummæli skal kunna vera gott, krevst, at ummælarin hevur skil fyri tí, hann skrivur um.

- Og at ein maður sum Hilmar Jan ummælir list er tað sama, sum um eg hevði ummælt t.d. ein tennisdyst. Tað hevði ikki borið til. Eg havi ikki skil fyri tennis...

S-S-



Onkur og allir

Í Sosialinum tann 1. august spyr »Q« um munin á, at »hon friggjar við einumhvørjum suðuroyingi« og »hon friggjar við einum og hvørjum suðuroyingi«.

Í orðabókini frá 1927/28 stendur »einhvør« sum óbundið fornavn, og vist verður á, at tað er tað sama sum »onkur«. Dr. Jakobsen (Fær. Anth., København 1891) týðir »einhvør« til »nogen, en eller anden«. Tað kemur av tí forna »einhverr« og eitur nú vanliga í hvørfalli »onkur«.

Í tí öldnu orðabókini hjá A. C. Evensen (Tórshavn 1906) stendur »ein og hvør (einhver); jvf. einhvør«. Og undir »einhvør« stendur »nogen, en eller anden«.

Her tykist flókja at vera í. »Einhvør« merkir »onkur« og »ein og hvør« merkir »hvør sum helst, allir«.

Vit kunnu taka ein víðurkendan autoritet sum dr. Martin Luther. Tað viðgitta skriftstaðið Jóh. 3,16 (ein og hvør, sum trýr á hann...) orðar hann soleiðis: »Also hat Gott die Welt geliebet, das er seinen eingeboren Son gab, auff das alle die an Jn gleuben nicht verloren werden, sondern das ewige Leben haben«. (Wittenberg 1545). Her siggja vit, at »ein og hvør« er tað sama sum »alle«.

Vit vita, at farast má við varsemi við teimum ensku orðunum *some, any* og *every*. Umseta vit spurningarnar omanfyri til enskt, so kunnu teir t.d. eita:

- a) she makes love to some Suðuroying;
- b) she makes love to any Suðuroying.

Í tí fyrra døminum hevur hon funnið sær onkran suðuroying. Í tí seinna er hon til reiðar at forbarma seg yvir allar suðuroyingar. Hon setir ongan eftir. Og tað er munur á.

ð

WP er eisini...

- Sláimaskinur
- Kantklipperar
- Kunsttøð-spreiðarar
- o.m.a

pf. Wenzel Petersen, tlf. 1 3873